

Wie Vertelt Het Mij

Herman van Veen

Wie vertelt het mij,
hoe men uit graniet
een hart zou kunnen winnen,
wie vertelt het mij,
wie vertelt het mij?

Mensen vechten om de kruimels
van genadebrood,
miljoenen leven als de bliksem,
broeders van de dood.
Door valse schijn
en oppervlakkigheid,
een prachtige knoch out.
Lege leegte, lege tijd.

Wie vertelt het mij,
hoe je van een optelsom
een lied zou kunnen maken,
wie vertelt het mij?

Kan een ideologie
ons ooit de scherven geven
van wat gebroken is
van wat liefde was, en leven?

Alleen een standbeeld, dat kan stil zijn
zonder haast en tijd.
Alleen de dood leeft eeuwig;
geen mens die hem misleidt,
Jezus hangt verbitterd aan het kruis.
Vader is op stap en moeder schuilt in huis.

Heel de schepping wankelt koortsig
tussen hoop en vrees.
Je kunt bidden, maar je ziet jezelf:
je ziet alleen een pokerface.
Je ziet de dag niet,
die niet weet wat hij doet.
Zijn spiegelbeeld in het water.
Zijn licht. Zijn eb en vloed.

Ik vertel het jou.
Jij vertelt het mij

Ik vertel het jou.
Jij vertelt het mij